

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Warszawie

<https://warszawa.wios.gov.pl/pl/aktualnosci-i-komunika/komunikaty/1119,KOMUNIKAT-Mazowieckiego-Wojewodzkiego-Inspektora-Ochrony-Srodowiska-z-dnia-2-wrz.html>
03.05.2024, 19:23

Strona znajduje się w archiwum.

02.09.2015

KOMUNIKAT Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 2 września 2015 r. w sprawie pożaru torfowiska Karaska, gm. Kadzidło, powiat ostrołęcki

W dniu 1 września br. o godzinie 5 nad ranem wybuchł pożar na terenie torfowisk w miejscowości Piasecznica. Ogień rozprzestrzenił się na obszarze około 10 ha i swoim zasięgiem objął również Rezerwat Przyrody Torfowisko Karaska. Do akcji ugaszania pożaru zostało zaangażowanych 30 jednostek gaśniczych oraz pięć samolotów gaśniczych. Sytuacja obecnie jest opanowana. Pożary torfowisk są niezwykle trudne do ugaszenia i z tego względu niezbędne jest monitorowanie terenu przez służby straży pożarnej.

Pierwszy w tym roku pożar torfowisk miał miejsce w dniu 4 sierpnia.

Krótką charakterystyką rezerwatów przyrodniczych, znajdujących się w zasięgu pożaru:

Rezerваты: Torfowisko Karaska i Bory Chrobotkowe Karaska

Rezerwat Torfowisko Karaska położony jest w gminie Kadzidło koło miejscowości Piasecznica. Głównym celem ochrony jest zabezpieczenie fragmentu jednego z największych w Polsce torfowisk wysokich z typowo wykształconą i dobrze zachowaną roślinnością i fauną. Torfowisko Karaska jest największym na terenie Nizin Środkowopolskich torfowiskiem wysokim i jednym z największych torfowisk wysokich w Polsce. Na obszarze torfowiska występują rzadkie i ginące w Polsce naturalne zbiorowiska roślinne torfowiskowe. Reprezentują je mszary wysokie i przejściowe.

Wśród roślinności występują podlegające ochronie prawnej następujące gatunki roślin i zwierząt: rosiczka okrągłolistna, bagno zwyczajne, turzyca strunowa, turzyca bagienna, modrzewnica zwyczajna, torfowiec czerwony, cietrzew, żuraw, derkacz, kszyc, pustułka. Złoże torfowe posiada unikalną wartość naukową jako archiwum przyrody. Poszczególne warstwy torfowiska rejestrują informacje o różnych przemianach jakie miały miejsce od początku powstania do dnia

dzisiejszego.

Karaska jest wielkim rezerwatem wody. Jako zbiornik wodny wywiera znaczny wpływ na stosunki hydrologiczne terenów otaczających. Torfowisko jest ostoją dużych ssaków takich jak: łoś, dzik, sarna.

Równie cennym przyrodniczo obszarem, sąsiadującym bezpośrednio z Rezerwatem Torfowisko Karaska jest specjalny obszar ochrony siedlisk Bory Chrobotkowe Karaska (PLH140047), który zajmuje powierzchnię 1124,5 ha. Charakterystyczną cechą dla tego typu siedliska jest występowanie w runie krzaczkowatych porostów, głównie chrobotków. Lasy iglaste pokrywają tu 89% powierzchni ostoi. Dominują dwa typy siedliskowe lasu: bór suchy i bór świeży. Wiek drzewostanu, prawie całkowicie zdominowanego przez sosnę, jest zróżnicowany i obejmuje wszystkie klasy wiekowe.

Celem powołania ostoi jest ochrona rozległych fitocenoz chrobotkowych borów suchych. Jest to jeden z większych w Polsce kompleksów lasów tego typu, reprezentujących niewątpliwie postaci tzw. długookresowe zbiorowiska, uwarunkowane stale występującymi zakłóceniami (np. pożary, erozja). W ostoi są reprezentowane wszystkie klasy wiekowe: od drągowin (czyli drzewostanu - drzewa w wieku od 35 do 50 lat) do drzewostanów sosnowych ponad 120 letnich wchodzących w fazę rozpadu.

[Następny Strona](#)